

ФУНДАМЕНТАЛНИ СИЛИ

Веселин Божиков, Ганчо Ганев, Тодор Тодоров
СФЕРА ИЛ

В публикацията разглеждаме поведението на пулсиращия квантов модел в абсолютното време-пространство. Базирайки се на абсолютното време-пространство изясняваме зависимостта на НКМ и граничната скорост в него. Отнасяме НКМ директно към абсолютното време-пространство. На тази база извеждаме фундаменталните сили предопределящи поведението на енергията (разликата) във време-пространството.

Накрая изясняваме, че НКМ е следствие на фундаменталните сили във Вселената.

Новият Квантов Модел повдигна фундаменталния въпрос - Защо квантите пулсират?

За да дадем отговор се наложи да разгледаме къде пулсират квантите. Така в предишните статии изяснихме, че квантите са относителни в абсолютното време-пространство. Изяснихме също, че се променят квантите в измеренията (време-пространството), а не измеренията според квантите.

От една страна имаме, абсолютно (непроменящо се) време-пространство, а от друга относителни (променящи се) кванти.

Знаем също, че енергията е разлика във време-пространството спрямо самото време-пространство.

Изменението на енергията на кванта води до промяна на поведението на кванта във време-пространството. Всяко повишаване на енергията на кванта води до увеличаване на пулсациите му във време-пространството (движението във всички посоки), а всяко понижаване на енергията му води до намаляване на пулсациите (фиг.1).

Константната скорост на квантите (C) се определя от абсолютното време-пространство, а не от енергията на квантите. От абсолютното (непроменящо се) време-пространство следва и абсолютната (константна) скорост на енергията (разликата) в него.

Поради това при увеличаване на енергията на кванта се променя самият квант.

Абсолютното време-пространство предопределя не само процеса на придвижване на квантите в него, но и вълновото им поведение (фиг.2-3).

Редно е да поставим въпроса - "Каква е най-простата връзка между пулсиращия квант и абсолютното време-пространство?"

Отговорът е - Някаква сила! Сила, която кара квантът да пулсира. Сила, която обуславя пулсациите както на най-нискоенергийния квант, така и на най-високоенергийния!

Нека видим къде тази сила следва да намери място в нашият Нов Квантов Модел (НКМ).

Както сме посочили пулсиращото движение има две гранични състояния. Едното състояние е на максимална концентрация на енергията във време-пространството, а другото - на минимална концентрация в него.

Придържайки се към простотата и обхватността на досегашните си разсъждения, следва да преценим силата, обусловена от абсолютното време-пространство към кое от двете гранични състояния е насочена.

Възможностите са две. Едната е тази сила да обуславя концентрирането на енергията на кванта във време-пространството (към максимална концентрация), а другата - тя да обуславя разсейването на енергията във време-пространството (към минимална концентрация).

Простотата налага да изберем еднопосочността на силата с посоката на причинителя. Т.е. силата, обусловена от абсолютното време-пространство следва да насочва процеса на пулсация към време-пространството (във всички посоки). Тази сила се стреми да разсее енергията във време-пространството, т.е. да намали разликата в него.

Предвид характера на процеса (двустраничен-пулсация) е нужна още една сила, която се стреми да концентрира енергията (разликата) във време-пространството.

Простотата и тук ни довежда до съответна еднопосочност на силата и причинителя.

Към какво е насочена силата, която се стреми да концентрира енергията в минимален обем? Логичният отговор е към самата енергия. Причинителят на силата, която се стреми да концентрира максимално енергията във време-пространството се оказва самата енергия (разлика)!

Каква е очерталата се картина?

Имаме две сили, които причиняват пулсациите на квантите. Едната е обусловена от абсолютното време-пространство и се стреми да разсее енергията в него, а другата е обусловена от самата енергия и се стреми да концентрира енергията във време-пространството (фиг.4).

За да съществуват квантите, тези две сили следва да са в баланс.

Фактът, че квантите не се разпадат, говори че тези две сили са в някакъв баланс! Балансът на тези сили обуславя съхраняването на квантите във време-пространството, а с това и на всичко произтичащо от енергията.

Какви са всъщност тези сили? Имат ли те паралели в днешната физика?

От възприетите във физиката фундаментални взаимодействия имаме две, които са на привличане - силното ядрено взаимодействие и гравитационното,

едно - на привличане и отблъскване - електромагнитното, а слабото се приема за проява на електромагнитното.

Силите от взаимодействието на привличане кореспондират с определението за концентриране на енергията във време-пространството. По-пълно на определението обаче съответства гравитацията.

Поради това силата, която се стреми да концентрира енергията във време-пространството ще наречем абсолютна гравитация.

Електромагнитното взаимодействие е двупосочно, а слабото не съответства добре на силата, стремяща се да разсее енергията във време-пространството. Налага се да отправим поглед към фактологическия арсенал на съвременната физика.

След щателен анализ намираме явление, което добре кореспондира с определението за разсейване на енергията във време-пространството - ентропията.

Защо избрахме ентропията? Защото точно тя определя разсейването на енергията във време-пространството.

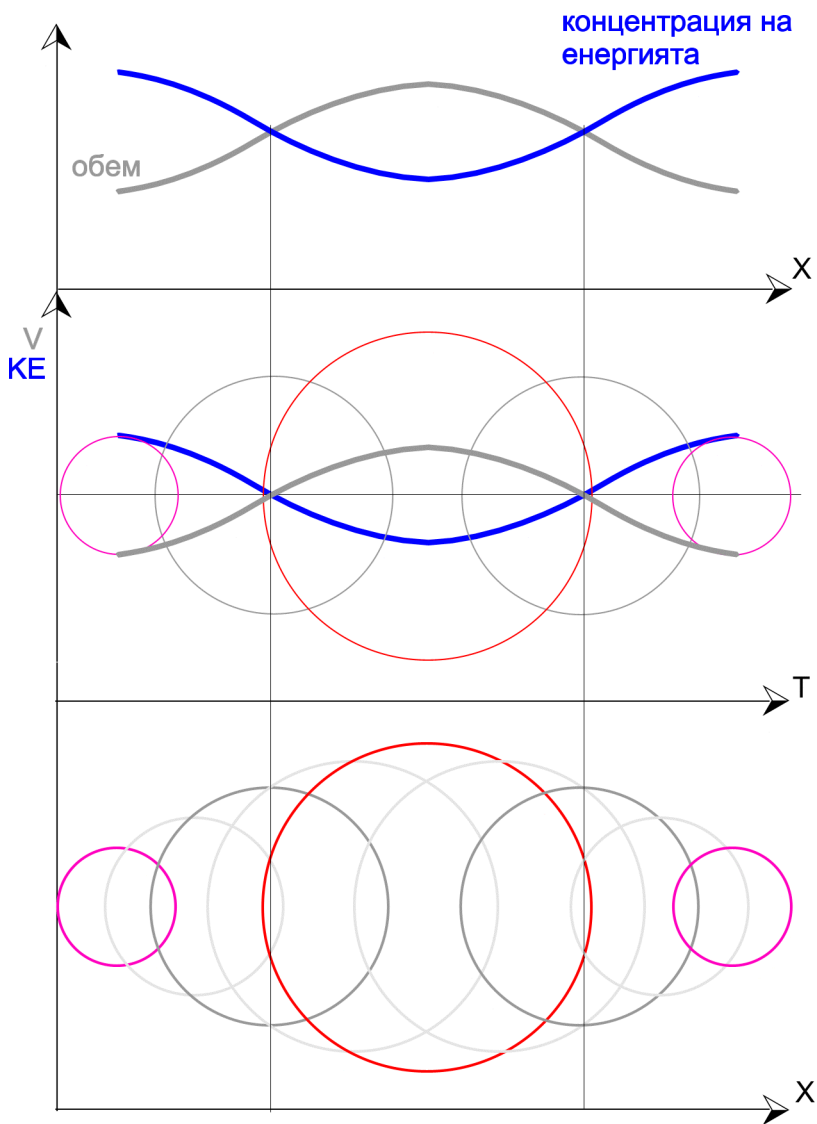
Поради това силата, която се стреми да разсее енергията във време-пространството ще наречем абсолютна ентропия.

Някои тук ще запитат - Защо абсолютни?

Отговорът е - Защото абсолютната ентропия и абсолютната гравитация са фундаменталните сили, от които следват всички останали!

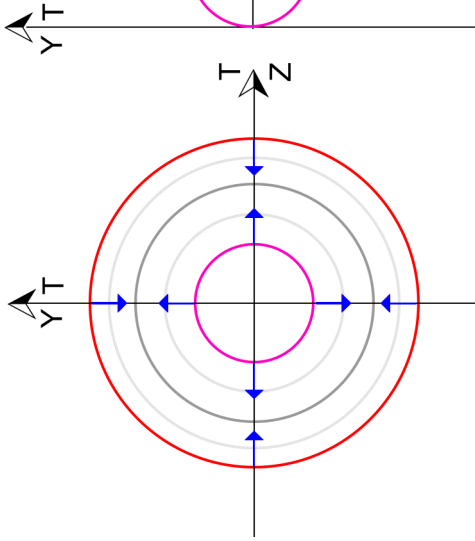
Как става това ще видим в следващите статии.

Накрая следва да заключим, че макар и да изходихме от НКМ, самият той е следствие на фундаменталните сили във вселената, а последните са определени от абсолютното време-пространство.

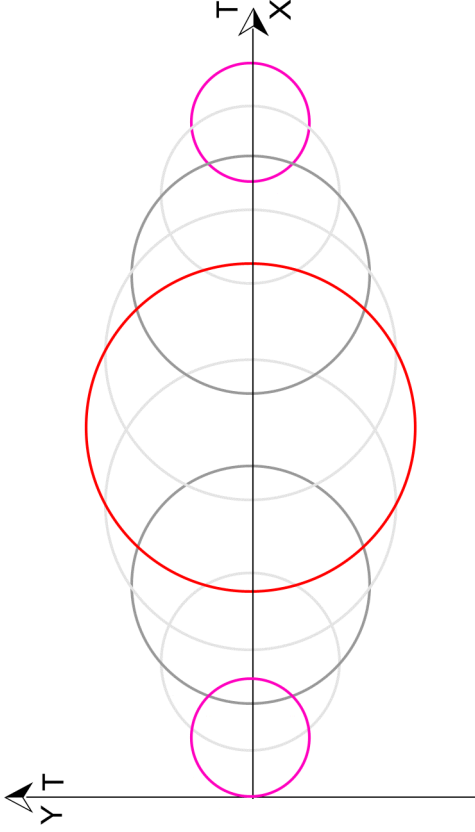
Състояния на Пулсация - Концентрация на Енергията и Големина на Обема във Време-Пространството

фиг. 1

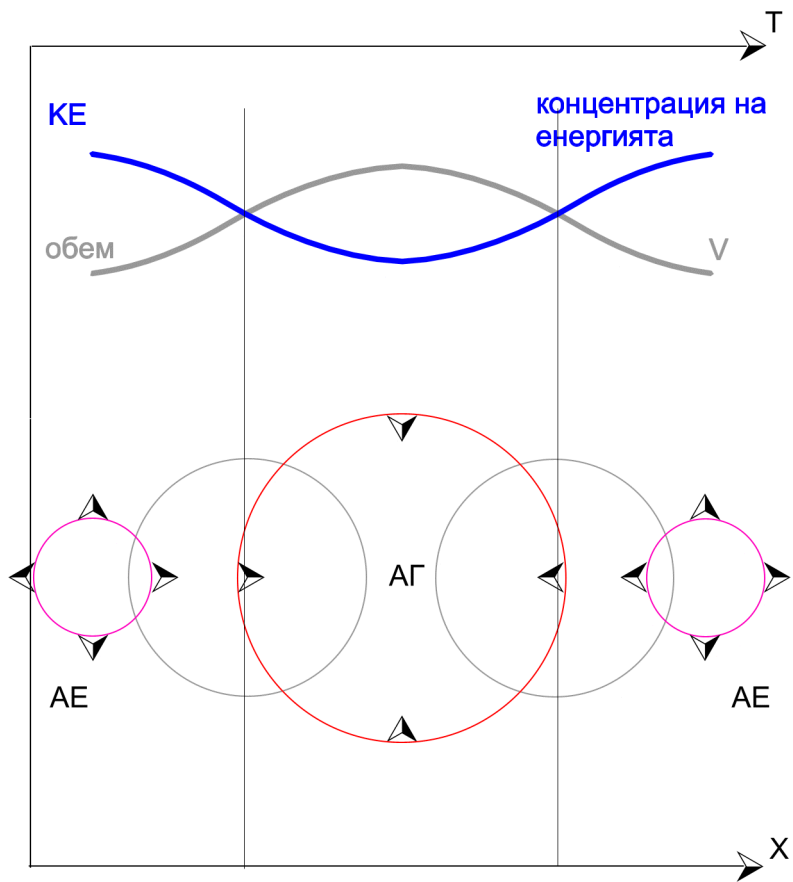
Движение във/от всички посоки

фиг. 2

Движение в посоката на придвижване

фиг. 3

Абсолютна Ентропия (АЕ) и Абсолютна Гравитация (АГ)

фиг. 4